

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Молодий Комуніст

ОРГАН ТРУДОВОГО РАЙОННОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік виходу VIII

№ 86 (2346)

ВІВТОРСЬК

19

ЛИПНЯ

1977 РОКУ

Ціна 2 коп.
Газета виходить з 1939 року.

**ІЗ ЗЕРНА
ВИРОСТАЄ
ЗЕРНО,
ЩОБ
ЗРОСТАВ
У НАРОДУ
ДОСТАТОК!**

«Жнива-77» набирають темпу. Молоді трудівники поліпшують в ці дні, то жаркі, то дощеві, справді героїчні зусилля, щоб в найкоротші строки і без втрат зібрати врожай. В цю горічку косовиці в Онуфріївському районі беруть участь 11 комсомольсько-молодіжних екіпажів. В збиранні хліба нового врожаю зайнято понад 160 юнаків та дівчат.

Центр організаторської, масово-політичної роботи комітетів комсомолу перенесено сьогодні в поле. Іде перевірка в головному — умінні забезпечити виконання поставлених завдань: розставити актив, зміцнити комсомольсько-молодіжні екіпажі, потурбуватися про побут механізаторів.

І словом, і ділом підтримують високу напругу змагання районний комсомольський штаб та штаби «Жнива-77», створені в кожному господарстві. На період

(Див. 2 стор.).

Урожай

- Жнива екзамнують молодь Онуфріївського району
- Виїзна бригада „Молодого комуніста“ повідомляє:

Вітаю тата! Помішниця комбайнера колгоспу «Україна» Онуфріївського району Володимира РІЖИНА прийшла поздоровити з успіхом на жнивах його дочка НАТАЛКА.

НА ПРИЗ „ЗОЛОТИЙ КОЛОС“

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

Комсомольсько-молодіжний колектив Івана Степановича та Володимира СТУЛІЙ з колгоспу імені Кірова Онуфріївського району намолотив «Низом» 3834 центнери зерна.

Віктор ЗАРУБЕНКО з колгоспу імені Фрунзе Долинського району («Колос») — 2617.

Михайло ГРУЗД з колгоспу імені Горького Долинського району («Нива») — 2283.

Михайло МЕЛЬНИК з колгоспу імені Леніна Світловодського району («Нива») — 1740.

Станіслав ТАРАН з колгоспу імені Будьонного Бобринецького району («Нива») — 1396.

Володимир БАКУН з колгоспу «Дружба» Петрівського району («Колос») — 1283.

Іван ПЕТРУК з колгоспу імені Карла Маркса Ульяновського району («Колос») — 1234.

Іван МИХАЙЛЕНКО з колгоспу «Путь Октября» Онуфріївського району («Нива») — 1174.

Петро ЛІНЕНКО з колгоспу «Шлях Леніна» Онуфріївського району (СК-4) — 1150.

Михайло КНИШУК з колгоспу імені Шевченка Ульяновського району (СК-4) — 1097.

Александр МАЛЬОВАНІЙ з колгоспу імені Леніна Бобринецького району («Нива») — 1041.

Віктор СЕНДЗЮК з колгоспу імені Кірова Бобринецького району («Колос») — 1026.

Петро ПІШАНСЬКИЙ з колгоспу імені Леніна Голованівського району («Нива») — 1013.

Александр ЗАДОРЖНИЙ з колгоспу імені Ульянова Світловодського району жаткою ЖРС-4,9 поклав у валки зерно на площі 191 гектар.

ВІРНИЙ СОБІ

Віктору СЕНДЗЮКУ, групкомсовізу комсомольсько-молодіжної тракторної бригади № 1 колгоспу імені Кірова Бобринецького району, не вперше очолювати соціалістичне змагання.

Особливо успішною була для В. СЕНДЗЮКА минула неділя. Водій Валентин ПІСЕНОВ ледве встиг підвозити зерно від його комбайна. Молодий комбайнер на площі 12 гектарів намолотив 344 центнери зерна. Всього ж від початку жниви Віктор виліз з буржера свого «Колоса» 1026 центнерів хліба.

В. КАБАНЕЦЬ,
завідуючий відділом комсомольських організацій Бобринецького району ЛКСМУ.

КОЛИ У ПОЛІ ДОЩ...

Вигодніввалось. Сонце з'явилося несподівано, заграло весело пісню на блискучих боках комбайна, трактора, залупалось промінням у важкому колосі. Володимир Михайлович Сухомилин усміхнувся сонцю, і кинув своєму молодому помічникові:

— Через півгодини можна буде косити...

Запалили цигарки, мовчки посідали під комбайном і повели розважливу мову

про вчорашній день на жнивах, коли їхній комсомольсько-молодіжний екіпаж займав перше місце серед жнивників колгоспу. На восьми гектарах намолотили комбайном «Нива»

288 центнерів. Говорили про хліб...

— А дивні, якійсь автобус до нас іде, — перервав їхні балачки водій Василь Павлюченко.

Автобус зупинився. Галасливо зграйкою висипали на стерню діти і, відчувачи важливість моменту, пішли повагом, урочисто тримаючи у руках букети червоних троянд, рожевих

(Див. 2 стор.).

ГЕРОІ КОСОВИЦІ—КРУПНИМ ПЛАНОМ

ІВАНОВІ СИНІ

Чув колись Іван Степанович, що людина недаремно прожила своє життя, якщо виховала дитину, посадила дерево чи написала гарну книгу. Ох, і пропав цей вислів йому до серця. Він, був, часто й мені цією мудрістю дорікає: мовляв, і книги ти не написав, і дітей не виховуєш... Тоді ховаю усмішку в куточках вуст: звідки діти будуть, коли я ще не одружений? Ну, а книги... Ми, Іванови, більше до землі привчені, до хліба, до поля. І свою професію шофера, поліціянта, не проміняю би я на докторське звання і титули маститих письменників. Непройденою кілометри сільських доріг — то мої народжені діти, то мої ненаписані вірші...

Та, мабуть, досить таки про мене, хотів же в газеті сказати тепле слово про Івана Степановича. Все життя пройшло його тут, у колгоспі імені Кірова, на оцих полях, мічених спеком і

дощами, поразками і перемогами наших хліборобів.

Торік Іван Степанович лідирував в змаганні серед жнивників району. Рекорд у нього був — за одну зміну намолотив своїм «Колосом» 1000 центнерів. Наш місцевий поет Володя Яценко навіть вірша йому присвятив в районній газеті:

«Нареченою кланялося поле —

метр за метром вкорялись гектари...».

Того року на грудях Івана Степановича Ступіля засяяв орден Жовтої Революції — за ударну працю на жнивах. Це не перший орден у знатного хлібороба. Ще раніше був народжений орден Трудового Червоного Прапора. А медалей — їх не злічити.

На цюгорічній косовиці комуніст Іван Степанович Ступіля зобов'язався намолотити 8500 центнерів зерна. Сьогодні комбайнера вітали

на полі: є вже 3834 центнери.

Завзята у праці, якоїсь особливої добросовісності Івану Степановичу не позичати. Взимку очолював ланку по вивезенню на поля колгоспу місцевих добрив. Піврічний план ланка виконала достроково на 101,2 процента. Такий уже є Іван Ступіля — за яку справу б не взявся — зробить на совість.

Цього літа Іван Степанович працює з особливою напруженістю. Ще 6 ланк! Адже поруч на комбайні із ним — його старший син Володимир. Хлопчаки закінчили цього року середню школу. Досконало освоївши складний агрегат, він в будь-яку хвилину може замінити батька чи іншого механізатора.

Володя з батьком схожі. Обое невисокі, кремезні, обое врівноважені і спокійні: в будь-якій життєвій ситуації. Думаю, для комбайнера —

(Див. 2 стор.).

СТАЛА ГОДИНОЮ ПОДВИГУ

СКРУТНА ГОДИНА В ЖИТТІ КОЛГОСПУ ДЛЯ СІМНАДЦЯТИРІЧНОГО ВОЛОДИ СИДОРЕНКА

Над током пірнать у небо заєтків, занаморочливо пахне хлібом, полем, пахне життям. І коли затриметься котрась машина, у коронці хвилюєш перецьничку над током у розмарену високість неба зливає вієня. Палівіжніточа, напівдича і, певно, тим щемлива до сліз, як хорал. Сьогодні на току весело. Галина Яшина, сіроока, мішечка молодичка стоїть по коліна в золотій пшениці і чи то від пустотливого свого характеру, чи то від захлинутої душі радості (дочекалась, прешті нового хліба) підставляє руки під струмок зернин, який небавом пливе із ковбейера зерноочисної машини. І купаються в зерні руки, міцні засмаглі ноги. Проміняється на сонці золотистими зайничками зерно, чи то проміняться щастям жіночі очі?

— Не розкидай зерно, Галино, — прагне бути суворим секретар комсомольської організації колгоспу Іван Руденко, однак, ловить себе на думці, що й самому хочеться підставити під цей життєдайний потік очі, губи, руки. Так куняються у перших струмках нафти геологорозвідники, так обвивають себе з голуби до ніг пиліткою чи піском малі діти: від відведеного геоохоложного почуття насти...

Учні середньої школи Василь Олександрович Сергій Олександрович Володя Голованюк, Юрій Рубога, чекаючи машини для розквашення вкотре обговорюють вчорашню роботу. І згадують до сліз у запальних хвилюючих душах (ех, жаль мене не було!) поглядають у бік сльозаря Володи Сидоренка, а тут ще з райкомом комсомолу Понесну грамоту прийшли вручати, із прапори колгоспу грошову премію...

А тремляса пожежа вчора пізно ввечері зайнявся дах на веросупильному комплексі. Полум'я повисло вгору, зло

(Див. 2 стор.).

ІЗ ЗЕРНА ВИРОСТАЄ ЗЕРНО, ЩОБ ЗРОСТАВ У НАРОДУ ДОСТАТОК!

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

збирання в кожному збирально-транспортному загоні створено тимчасові комсомольські групи. Підсумки змагання районний комсомольський штаб підбиває за кожні три дні, штаби «Жнива-77» в господарствах визначають переможців щоденно. Згідно умов районного соціалістичного змагання молодих жнивварів перше місце займає той, хто намолотить «Колосом» 900 тонн зерна. «Нивою» — 700, комбайном СК-4 — 550 тонн, накосить у валки зернозів «Колосом» — 300 гектарів, «Нивою» — 280, комбайном СК-4 — 250 гектарів. Обов'язковими умовами для переможців змагання є високоякісне виконання збиральних робіт, дбайливий догляд за техні-

кою, за чим постійно слідкують народні дозорці, комсомольські «проектористи». Екіпажі комсомольсько-молодіжних агрегатів, що вийдуть переможцями в соціалістичному змаганні «Жнива-77», будуть нагороджені Почесними Грамотами, безкоштовною туристичною путівкою за кордон, цінними подарунками.

Жнива пора — гаряча пора і для культурміців району. Вирушила на поля районна агібригада. Працівники районного Будинку культури, вчителі музичної школи дарують хліборобам щирі пісні, тепле слово.

Як і торік десятки випускників шкіл залишилися в різних господарствах. В районі потурбувалися про те, щоб у кожного з них був досвідчений наставник. А вчорашнім випускникам Ку-

цєволівської середньої школи Юркові Охницьку та Сашку Соловйову пощастило найбільше: юнаки працюють помічниками комбайнерів у своїх батьків. Жнива нікого не лишають байдужими. І коли працівники магазину в селі Мар'ївка Тамара Жуфалаєва дбає сьогодні про забезпечення трударів у полі тоарами першої необхідності, її чоловік, завідувач магазину, комсомолец Михайло Жуфалаєв ставить рекорди у полі. На період жнив Михайло працює помічником комбайнера колгоспу імені Кірова Миколи Семеновича Вилпирки.

ЖНИВА ПРОДОВЖУЮТЬСЯ. ЖНИВА КЛИЧУТЬ ДО НОВИХ ПОДВИГІВ — ХАЙ ЖЕ БУДЕ ВІДМІЧЕНО НИМИ КОЖЕН ДЕНЬ І КОЖНА ГОДИНА!

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)
гладіолусів, білих ромашок. І самі вони в цю хвилину здавалися букетом квітів, який розсипався під сонячним промінням по скошеній стерні.
— Та це ж діти із нашого Млинківського дитсадка, — здивувався Володимир Михайлович, — оно ж Вовик, синок комбайнера Сергія Череп'яного. А он де і твоя Наталка, Володю, — звернувся до свого помічника Володимира Ружина.

КОЛИ У ПОЛІ ДОЩ...

«Чесгі і слава хліборобам, що живуть в полі селі. Хлібороби хліб нам роблять знайте й ви, про це, малі...». То вже читав їм вірша Віта Воронця, син тракториста Юрія Воронця.
А мати Біги, Надія Григорівна, стояла поруч сина і усміхалась. Вона, — член парткому колгоспу «Україна», редактор стінної газети, приїхала сюди разом із агібригадою Млинківського Будинку культури, щоб привітати переможців. Члени агібригади Ольга Довгопол, Володимир Гончаренко, Катерина Борщук подарували хліборобам гарних пісень. На закінчення знов полинули у високість дитячі голоси, десть там злившись із жайворовою піснею.
«Ми, потрібен дощам, Мир потрібен дітям, Мир потрібен усім», — як символічно звучали ці слова над хлібами, над прихилими комбайнами...

А в цей час на іншому полі, де продовжував іде мжити теплий дощ, рвучко зупинилась біля «Ниви» машина райкому комсомолу. То начальник районного комсомольського штабу «Жнива-77» перший секретар райкому ЛКСМУ Іван Матюха приїхав на поле вручати перехідний Червоний вимпел переможцю трьох останніх днів косовиці серед молодих жнивварів комсомольцю Володимиру Матченку.

У колгоспній конторі чаклували «прожектористи» над свіжою стіннівою, щоб вчасно просигналізувати про наші недоліки і промахи, підшукували потрібні слова, готуючись до наступної бесіди агітатори.

У полі дощ...
О. БЕЗУС,
тракторист колгоспу
«Україна».

На току колгоспу імені XXV з'їзду КПРС. На першому плані — робітниця току Галина Яциня. Фото В. КОВПАКА.

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)
вищоплюючись з-під шафери і, шби насміхалось над людьми, які на котрусь хвилину розгубились, заметушилися, заголосили, згадали за пожежну машину. Володя зреагував блискавично — кинувся до протипожежного щита, схопив вогнегасник і вже всі побачили його худеньку постать на освітленому пожежною даху. Зривав невміло і сердито міно прибігті до дощок шиферини, топтав вогонь ногами. З іншого боку кинувся на дах комуніст і наставник Володі, механік комплексу Микола Тимофійович Стогній.
І вже потім, коли погасили пожежу, Володя розгублено дмухав на опечені руки і чомусь запаморочилось в голові, коли глянув на похилій дах будови, котра обвалена і почорніла похмуро громадилась над асфальтованим током.
І вже завтра Микола Тимофійович Стогній скаже Володі тихо, з несподіваною повагою в голосі:
— А знаєш, хлопче, що з переобладнанням вартість нашого механізованого зернокомплексу 112 тисяч карбованців... І вже подумки додасть. — Ніби й не подумав би про Володьку, що здаєш на таке. Звичайний юнак. Прийшов до колгоспу після школи, футбол, модні в'ягашки, жарті. А тут, усі розгубились, і я розгубився, а він... Адже всяк могло обернутись...

СТАЛА ГОДИНОЮ ПОДВИГУ

Роздумуючи над подвигем вісімнадцятирічного Листопі Мєрзлова, який під час жнива рятуючи від пожеги трактор, отримав сильні опіки і помер в лікарні, Костянтин Симонів писав: «Людина, яка вмирала в лікарні, кинулась у вогонь не власелі, вона не була самоубивцею і нішла себе і своє життя не менше, ніж інші люди. Але з його розумінні ціна людини, очевидно, вколало розуміння ціна виконаного чи невиконаного обов'язку».

Володя Сидоренко, юний слюсар колгоспу імені XXV з'їзду КПРС, уважав своїм обов'язком врятувати зернокомплекс, і він його виконав. А нево ризику, на який блискавично звалася, то сенс будь-якого подвигу, певно, в тому і полягає, що міру ризику неможливо вважати попередньо...

Сьогодні на току весело. Тільки Володі ховається від людей на своєму комплексі, своїй механізованій дво-сшарці, котра щогодини обробляє 5 тонн зерна позого врожаю.

Над током підняють у небо ластівки, запаморочливо пахне хлібом...

Л. КРАВЕЦЬ.

ІВАНОВІ СИНІ

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

то непогані якості, адже жнива вимагають витримки. Хоча, як гозорить, начальник нашого збирально-транспортного загону Антон Маркович Ларченко: непередрачєних обставин на полі не буде: звачили все до дрібниць, щоб уникнути простоя, втрат зерна. Збирання ведемо груповим методом. На нашому комбайні пламеніє комсомольський значок. Пламеніє він і на моїй машині, і на машині іншого водія нашого комсомольсько-молодіжного екіпажу — Івана Довбаня.

Ех, молотить хліб Іван із сином — тільки встигай возити. Немас часу на балачки. Тільки пізно вночі, коли влаштується комбайнери на відпочинок, у нєметах в лісо-смузі (вирішили ночувати в полі, аби не втрачати час) потече тиха, зморена розмова. І знову про хліб, і знову про дітей. Про життєву дорогу дітей, яка бачиться їм невіддільною від хліба.

А на току, коли привозитиму зерно, підбіжить другий син Іванів, молодший і запитас:

— Ну, як там, тато? Ну, як Володя? Дають газу іншим?

Грицькові, старшокласникові середньої школи, поки що, не довіряють штурвал комбайна. Прикро хлопцеві до сліз, однак, і на току робота для нього знайшлась.

Поруч зі мною в кабіні автомобіля замурзані, втомлені, але щасливі сидять Іванко та Гриць-

ко. І хоча хлопці тільки розправляють зерно на машині, гордо іменують вже себе «зантажниками», а в душі, певно, додають «хлібороби». Іванко, його батько, секретар партійної організації колгоспу Микола Іванович Смішко не пускав на машину — малий ще, в четвертий перейшов, а той, як заглявся: або на жнива, або з дому піду. Отакої! Тим паче й старшенка — п'ятикласниця Наталка на току працює разом з подругою і однокласницею Ларисою Бабенко, дочкою нашого головного економіста. Тож і прив'язався до Грицька Бабенка Іванко, та й працюють зі мною разом.

А такі гарно працюють хлопці. Іх романтика — в напружених хліборобських буднях. Ім ще вчитися та вчитися, вони ще не визначилися: підуть після школи до вузу, технікуму чи профтехучилища. Але майбутнє своє бачать чітко: поле, хліб, все, що пов'язане з благородною хліборобською працею.

І думаю: гарні батьки живуть у нашому колгоспі, бо мають гарних дітей. Радянські батьки живуть у нашому колгоспі, бо, як сказано в проекті нової Конституції СРСР, ми повинні готувати дітей «до суспільно корисної праці, рости гідними членами соціалістичного суспільства». І як прекрасно, що вперше в історії людства до цього зобов'язує нас закон!

В. ІВАНОВ,
шофер колгоспу
імені Кірова.

КОМБАЙНЕР КОЛГОСПУ ІМЕНІ КІРОВА ІВАН СТЕПАНОВИЧ СТУЛІЯ ТА ПОГО СІН І ПОМІЧНИК ВОЛОДИМИР. Фото В. КОВПАКА.

Наш Основний Закон Обговорюємо проект Конституції СРСР

З ПОГЛЯДОМ У МАЙБУТНЄ

Мені, як викладачеві педагогічного вузу, вихователю учительської зміни, особливо близькі ті розділи проекту Конституції, які безпосередньо звернені до молоді. Взяти хоча б те, що за цими діями Конституцією правом бути обраним до Верховної Ради СРСР користуються лише особи, які досягли 23-х років, а до Верховних Рад союзних республік — 21 року. А тепер пропонується таке право надати усім радянським громадянам, яким сповнилося вісімнадцять.

Піклування про молоді виявляється також у наданні радянським громадянам поєднаного комплексу гарантованих соціально-економічних і політичних прав, кожен яких передбачено помітно розширити. Усі права і свободи надають широкий простір для всебічного і гармонічного розвитку людини, для формування творчої особистості.

Основою всебічного і гармонічного розвитку є знання. Для оволодіння ними до послуг трудящих — єдина система освіти, яка, як говориться в статті 29 проекту Конституції СРСР, «служить комуністичному виконанню, духова і фізичному розвитку молоді, підготовці її до праці і громадської діяльності». Право на освіту проголошується статтею 30 проекту Конституції. Воно гарантується передусім здійсненням загальної обов'язкової освіти молоді. Підкреслюється єдність прав і обов'язків радянських громадян. Право на освіту забезпечується на практиці широким розвитком професійно-технічної, середньої спеціальної і вищої освіти на основі зв'язку навчання з життям, з виробництвом, розвитком заочної та вечірньої освіти, наданням державних стипендій і інших пільг учням і студентам, безплатною видачею шкільних підручників, можливістю навчання в школі рідною мовою, розвитком системи професійної орієнтації і створенням умов для самоосвіти трудящих. І крім усього — навчання у нас безплатне. Важко знайти більш вагомий та переконливий гарантії.

Формування нової людини — одне з найважливіших і найскладніших завдань комуністичного будівництва. Для його успішного розв'язання необхідна участь усієї громадськості. На мій погляд, ця думка не знайшла повного висвітлення в проекті. Тому я пропоную доповнити статтю 16 і даги її в такій редакції:

«Коллективи трудящих, громадські організації беруть участь в управлінні підприємствами і об'єднаннями, в розв'язанні питань організації праці і побуту, використанні коштів, призначених для розвитку виробництва, а також на соціально-культурні потреби і матеріальне заохочення. Вони також беруть активну участь у комуністичному вихованні підрастаючого покоління, формуванні нової людини».

У вихованні повноцінного будівника комуністичного суспільства важливе місце відводиться сім'ї. Про це йдеться в статті 66 проекту Конституції. Однак у ній не сказано про конкретну відповідальність батьків, про те, що саме вони в першу чергу мають подбати про виховання у дітей комуністичних якостей. На мою думку, статтю 66 доцільно доповнити таким положенням: «Відповідальність за комуністичне виховання дітей в сім'ї покладається на батьків».

Відомо, що велику шкоду справі виховання нової людини завдають пережитки старої моралі в свідомості частини радянських громадян. Боротьбу з цими пережитками утруднює релігія, яка їх підтримує і часто освячує іменем бога. Через те слід було б у проекті Конституції точніше окреслити на недopusимість релігійної пропаганди, особливо серед дітей, їх примусового залучення до відправлення релігійних культів, а саме, статтю 52 дати в наступній редакції:

«За громадянами СРСР визнається свобода совісті, тобто право сповідувати будь-яку релігію, відправляти релігійні культи або не сповідувати ніякої релігії, вести атеїстичну пропаганду. Вести релігійну пропаганду, примусово залучати дітей до відправлення релігійних культів забороняється. Збудження ворожнечі і ненависті у зв'язку з релігійними віруваннями забороняється. Церква в СРСР відокремлена від держави і школа — від церкви».

Ці доповнення, на мою думку, мають підкреслити роль комуністичного виховання і освіти підрастаючого покоління у розвитку радянського суспільства, в підготовці людей, від яких залежить майбутнє нашої Батьківщини.

Широке обговорення проекту нової Конституції СРСР, активна участь у ньому мільйонів радянських людей в тому числі молоді, допоможуть зробити статтю Основного Закону змістовнішою, чіткішою, краще виразити в ній волю народу.

А. РОЗЕНБЕРГ,
доцент Кіровоградського педагогічного інституту ім. О. С. Пушкіна, кандидат педагогічних наук.

НА ВАРТІ БЕЗПЕКИ

...Ще мить — і Володимир Чернецький разом з товаришами вирушить на місце дорожньої пригоди, — десь очікують на допомогу.

Зовсім недавно з перехрестя життєвих шляхів він обрав той, що мав романтикою незвіданого, вимагав мужності, відваги, а ще більше — позакденної готовності прийти на допомогу людині, що потрапила в біді.

Надійно тримає комсомолець В. Чернецький кермо спеціального автомобіля, і в тому, що підрозділ дорожнього нагляду, де він служить, успішно виконує завдання по охороні безпеки руху, є і його вагома частка.

А. ШВЕЦЬ,
заступник командира підрозділу.

На фото: В. ЧЕРНЕЦЬКИЙ.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

Одже — розмова про стан спортивно-масової роботи з дітьми та підлітками за місцем проживання. Публікуючи кореспонденцію нашого громадського кореспондента, ми запрошуємо поділитися своїми міркуваннями з цього приводу працівників житлово-комунальних підприємств, комсомольських та фізкультурних активістів, учителів і батьків.

Чому, скажімо, у мікрорайонах міста не будують нові спортивні споруди, чому погано експлуатуються наявні?

• НА «МАЛОМУ СТАДІОНІ»

«БУДЕ ВЕСЕЛО В ЧЕТВЕР...»

Я вже не раз чув про досягнення юних футболістів Кіровоградського жєку № 3, які успішно виступають на обласних і міських змаганнях на приз клубу «Шкряний м'яч». І наперед зробив висновок, що тут справді на високому рівні спортивно-масова робота — все організовано в комплексі, за певною системою.

І ось я на Черемушках. ...У п'ятерській кімнаті — телевізор, піаніно, на столі зшитки газет, фотопортрети Героїв Радянського Союзу, каскадерів ордена Слави... Дізнаюся, що силами мешканців мікрорайону, комсомольців та членів жіночої ради під час суботників та недільників колишню котельню переобладнано на спортивну кімнату, де є навіть ворота для міні-футболу, тенісні столи. Біля будинку № 1, що на проспекті «Праздні» — майданчик для баскетболістів, тенісистів, любителів бадмінтону. Щоправда, в спортивну та п'ятерську кімнату я потрапив не одразу, бо як з'ясувалось, вихователька Валентина Захарченко ще з 24 червня у відпустці, а інструктор по спорту Раїса Овчаренко зайнята оформленням документів — футболісти їдуть до Чернігова для участі в чергових змаганнях. А начальник жєку Наталя Павлівна Земляна не внала, де ключ від тих кімнат.

— Прийдіть завтра, — казала вона. — Все побачите. Бо я зараз поспішаю у райвиконком.

13 липня зранку йшов дощ. Не вдухав він і після обіду. Та я все ж вирішив завітати в котлоружу жєку. «Дощ дощом, — думаю, — а діти, які нині на канікулах, можуть у п'ятерській кімнаті і в шахи пограти, а в спортивній — тенісистам с можливість позмагатись».

Наталя Павлівна здивувалась: — І в таку погоду прийшли? Знову шукали ключ. Шукали плани та графіки спортивно-масових заходів. І, на решті, знайшли. У середу, наприклад, передбачена робота з футболістами, шахістами, шашкістами, тенісистами, повинен працювати гурток дитячої теорчості, мала відбутися репетиція оркестру, не забули і про бадмінтон. Як бачимо, подумали не лише про 16 футболістів, які тепер з чемпіонськими титулами. Але тільки подумали. Бо в той день відповідальні за проведення тренувань і репетицій (В. Трихтер, Д. Бадіян, В. Говстенко, В. Ляшенко, Е. Степанов, Р. Опаренко), мабуть, забули про такий розклад.

— Не пишіть, бо сьогодні вихідний... — А що ж це за графік на стіні? — Це на період нащального року.

— То, виходить, на літній час нічого не планували? — А ви мене не ображайте!

Я дивуюся з такої відповіді. Мені не зрозуміло, чому так сталося, що інструктор по спорту Раїса Овчаренко цілоденно «прикута»

до команди чемпіонів, а сотні дітей і підлітків не знають, чим їм зайнятися, тому тиняються в дендропарку, памають дерева, розводять на траві вогнища. А Наталя Павлівна ображається. Та коли трохи вгамувалось, знову сказала:

— Прийдете через тиждень, і ми вам покажемо наші плани. А зараз мені ніколи з вами розмовляти, в райвиконком поспішаю... Хочеться вірити, що такі плани будуть складені. І на спортивних майданчиках завжди юрмитимуться діти, які неодмінно хочуть бути такими, як і ті, 16 юних футболістів, котрим випала честь виступати на республіканських змаганнях. Будуть тоді чемпіони і серед тенісистів, шашкістів, баскетболістів, будуть «Старти надій», продемонструють свою майстерність багатоборці ГПО. І будуть не лише фінальні спартакіадні старти, а й старти без «пауз» і «канікул».

Бо спортивно-масова робота з дітьми — не лише святкова розвага. Весело має бути не тільки в четвер чи в суботу. І не тільки біля будинку, де базуються «штаб» юних фізкультурників жєку. Мені здається, що хлопчики та дівчатка з кожного будинку, вишовши на подвір'я, повинні знайти гут для себе місце для заняття спортивними іграми, а не понівечені гайдаки і переконані «п'ятачки», де гори піску і щебеню.

Отож, прийдемо через тиждень. Щоб побачити там і чемпіонів, і початківців. І Раїсу Овчаренку, яка забула, коли їй допомагали шефи з комсомольських організацій міста.

З. АДАС,
наш громадський кореспондент.

розбалансувала всі зв'язки між її ланками. Гості відтагували до своїх воріт до 8-9 чоловік і боролися за м'яч із завидною цілеспрямованістю. На жаль, такої самовідданості не бачилось у діях футболістів «Зірки». Якби не можна було відмовити у бажанні забити переможний гол, але у грі яких не відлучалося вогника, запалу. Атаки їх були одноманітні і прямолінійні, що цілком влаштовувало гостей.

Наступну гру «Зірка» проведе 28 липня. Вона на цьому полі зустрінеться з жданозським «Новатором». Матч зі львівським СКЛ, який мав відбутись 21 липня, перенесено на 19 серпня.

М. СОМОВ.

ФУТБОЛ

«ЗІРКА» — «ГОВЕРЛА» — 0:0

Гості, футболісти ужгородської «Говерли», не мали на меті у Кіровограді шукати щастя у чужих воротах, знаючи що у футболі це поняття вельми оманливе і неостійке. Навпаки, вони вийшли на поле з єдиним прагненням — зробити все, щоб цього щастя не знайшли у їхніх воротах господарі. Такий діловий підхід, який реально гарантував очко, підкріплювався міцною збитою, старанною і насирливою обороною, яка в останню чверть матчу геть вивела з рівноваги нападні лінії «Зірки» і повністю

розбалансувала всі зв'язки між її ланками. Гості відтагували до своїх воріт до 8-9 чоловік і боролися за м'яч із завидною цілеспрямованістю. На жаль, такої самовідданості не бачилось у діях футболістів «Зірки». Якби не можна було відмовити у бажанні забити переможний гол, але у грі яких не відлучалося вогника, запалу. Атаки їх були одноманітні і прямолінійні, що цілком влаштовувало гостей.

Наступну гру «Зірка» проведе 28 липня. Вона на цьому полі зустрінеться з жданозським «Новатором». Матч зі львівським СКЛ, який мав відбутись 21 липня, перенесено на 19 серпня.

М. СОМОВ.

ГОТОВІТНІ МАТЕРІАЛИ В СРСР ОТЮЧУЮТЬСЯ ОСОБЛИВІМ ПІКЛУВАННЯМ ДЕРЖАВИ».

Н. СОЛОВЕВ,
секретар-друкарка.
м. Голованівськ.

МОЄ СЛОВО

• РЯДКИ З ЛИСТІВ

На мою думку необхідно притягувати до кримінальної відповідальності людей, що нехтують обов'язком чесно трудитися. А тому хотілося б додати до статті 60 проекту Конституції, де йдеться про обов'язок кожного громадянина сумлінно трудитися в обраній галузі суспільно корисної діяльності, таке: «Тих, хто не бажає трудитися сумлінно і чесно, притягати до відповідальності».

В. МАЙДЕБУРА,
бригадир тракторної бригади колгоспу імені Карла Маркса Маловісківського району.

Повністю підтримую проект Конституції. Мені здається, що статтю 35, де йдеться про рівні права чоловіка й жінки доречно буде доповнити так: «Ба-

гатоодітні матеріали в СРСР оточуються особливим піклуванням держави».

Влітку особливо чарує око зелень наших вулиць, парків, скверів. Є де відпочити трудящій людині і в Малій Вісці.

Але не зсуді ще відноситься жителі сіл і міст до природи з любов'ю. Чи не варто статтю 22 проекту Конституції, де йдеться

про перетворення наших сіл поповнити такою думкою: «Сприяти благоустрою населених пунктів обов'язок кожного громадянина СРСР».

В. НЕНАДОВИЧ,
інструктор Маловісківського райкому ЛКСМУ.

«Депутат зобов'язаний звітувати перед виборцями про свою роботу і роботу Ради», — сказано в статті 105 проекту нової Конституції.

Мабуть, варто зупинитись і на виконанні наказів виборців. Тому пропонує до цього сказаного додати так: «... а також систематично звітувати про виконання наказів виборців».

В. ПІДЛІБНИЙ,
депутат Михайлівської сільської Ради депутата трудящих Олександрівського району.

СЕРЕДА

20 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини, 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. Телефільм для дітей...

Концерт-реквієм про дружбу школярів Знай п'иського району з учнівськими виробничими бригадами...

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00 — Концерт, 10.30 — Піонерський касейдоскоп, 11.00 — Новини, 11.10 — Концерт ансамблю «Тарпи»...

СВЯТОГА

23 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини, 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. Фільм для дітей, 10.05 — К. т. «Два вихи»...

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00 — Телефільм «Білі чорні Цимлянського», 10.15 — Концерт, 11.00 — Документальний телефільм «Велика сім'я»...

ЧЕТВЕР

21 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 10.00 — Кінопрограма студій телебачення повітряними реєстраціями, 11.00 — К. т. Новини, 11.15 — К. т. Концерт, 11.45 — Фільм «Старовинний солдату»...

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00 — Новини, 10.10 — Гімнастика, 9.30 — Телефільм «Пісний дінозавр», 10.40 — «Наша біографія», Рік 1956...

П'ЯТНИЦЯ

22 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини, 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. «Сажотує принесиш шастя», Казка, 10.00 — К. т. Фільм «Випробування волі», 11.15 — К. т. Документальний телефільм «Дніпро-проект», 11.50 — Фільм «У побуду путь»...

НАШІ ЮНІ ДРУЗІ!

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ НАБУТИ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ І СПЕЦІАЛЬНОСТІ, ВСТУПАЙТЕ В КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ СЕРЕДНЄ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 2...

самодіяльності, спортивні секції. Є спеціалізовані групи зі спортивним ухилом, класичної боротьби і велосипедного спорту...

У групах із трирічним строком навчання училище готує столярів (будівельних), електромонтажників по освітленню, освітлювальних і силових мережах та електроустановкам...

Випускники-відмінники мають право вступати до вищих і середніх навчальних закладів на пільгових умовах...

БЕЗ ВСТУПНИХ ЕКЗАМЕНІВ ПРИЙМАЮТЬ ЮНАКІВ І ДІВЧАТ ВІКОМ ВІД 15 ДО 20 РОКІВ, ЩО МАЮТЬ ОСВІТУ ЗА 8-10 КЛАСІВ.

Вступники подають заяву із зазначенням вибраної спеціальності, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт (пред'являють особисто)...

Учні забезпечують гуртожитком, парадним і робочим сядгом, триразовим харчуванням, підручниками, вони одержують третину суми, заробленої ними на виробничій практиці.

Початок занять — з 1 вересня.

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23. Телефон 2-38-49.

Іхати до училища: автобусами №29, 14 — до зупинки «Вулиця Мічуріна», № 29 — до кітцевої зупинки або тролейбусом № 2 — до зупинки «Буддеталь» чи «Вулиця Короленка».

ДИРЕКЦІЯ.

Професійне училище Чернігівського камвольно-суконного комбінату імені 50-річчя Радянської України

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1977-1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Заклад готує висококваліфікованих стрічкарок, рівнинників, прядильниць, моталниць-сукальниць, ткачів крутальниць, операторів чеських машин з умінням виконувати роботу контролера за основною спеціальністю.

житок. До палання місяця в гуртожитку вони проживають на приватних квартирах (оплата за рахунок комбінату). Адреси квартир дає заклад.

Тих, що закінчили училище, до цього технікуму приймають поза конкурсом.

Вступники до профтехучилища подають документ про освіту (оригінал) свідоцтво про народження, характеристику, автобіографію, 6 фотоскарток (3х4 см), медичну довідку (форма № 286), довідку з місця проживання.

Зархування до закладу підбирає комісія провводить без екзаменів. Початок навчання з 1 серпня і 1 вересня.

Адреса училища: м. Чернігів-23, вул. Шорса, 64 професійне училище Чернігівського камвольно-суконного комбінату імені 50-річчя Радянської України.

ДИРЕКЦІЯ.

На навчання приймають дівчат віком 15-20 років.

Строк навчання: на спеціальностях «Стрічкарка», «Крутальниця», «Моталниця-сукальниця», «Оператор» — 1 рік, на спеціальностях «Рівнинник», «Прядильниця» «Ткач» — на базі 10 класів — 1 рік, на базі 8 класів — 2 роки.

Під час виробничої практики учні одержують зарплату.

Випускникам присвоюють 3, 4, 5 розряди по вірбаних спеціальностях і видають атестат про закінчення училища.

Час навчання в закладі зараховується до трудового стажу.

Учні училища мають можливість одночасно вчитися в вечірній школі робітничої молоді і в механіко-технологічному технікумі, що знаходиться у приміщенні професійного училища.

Учням видаються стипендії в розмірі від 36 до 41 карбованця на місяць на 8 місяців нааоту гуртожитку.

Капітанівське міське професійно-технічне училище № 10

ОГОЛОШУЄ ПРИНОМ УЧНІВ НА 1977-1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує для цукрової промисловості кваліфікованих робітників таких спеціальностей:

Гуртожитком забезпечують в першу чергу сиріт і дітей інвалідів Великої Вітчизняної війни та праці.

- складач дифузійних ножів — електрозварник, апаратник дифузії — столяр, сатуратник-машар, апаратник випаровування — муляр, апаратник варки цукру — слюсар, оператор центрифуг — токар по металу, слюсар контрольно-вимірювальних приладів та автоматик, електромонтер.

Строк навчання — 2 роки.

При училищі є вечерня середня школа.

Випускників направляють на роботу на цукрові заводи.

Вступники подають на ім'я директора заяву із зазначенням вибраної спеціальності, свідоцтво або атестат про освіту, паспорт або (якщо не сповнилося 16 років) свідоцтво про народження, характеристику 16 років) свідоцтво про народження, характеристику із зазначенням складу сім'ї, довідку про стал здоров'я (форма № 286), шість фотоскарток розміром 3x4 сантиметри.

Всі, хто вступає до училища, проходять спільне іспити з часнами приймальної комісії.

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: Кіровоградська обл., Новомиргородський район, смт Капітанька.

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійське технічне училище № 3

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1977 РІК

З ОСІБ, УВІЛЬНЕНИХ В ЗАПАС З ЛАВ РАДЯНСЬКОЇ АРМІЇ З ТАКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

Прохідники шахт — строк навчання 7,5 місяців, стипендія — 100 карбованців. Токарі по металу — строк навчання 7,5 місяців, стипендія — 75 карбованців. Кріпильники — строк

навчання 7,5 місяців, стипендія — 100 карбованців. Токарі по металу — строк навчання 7,5 місяців, стипендія — 75 карбованців.

Тих, хто потребує житло, училище надає місце в гуртожитку.

на адресу: м. Олександрія, площа Кірова, 18. Телефон № 2-14-32.

За довідками звертатися до секретаря училища

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316030, ГСП, Кіровоград 50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відпсвідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35 відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова обласного управління у справах виплатиштво, поліграфіі і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Галики, 2.